

[Bindslev.]

heri maa jeg se en Forbedring af Loven, idet det netop muliggør, at der i højere Grad sættes Arbejder i Gang, og at de unge i højere Grad kaldes til dette Arbejde.

Se, det er disse 3 Ting, som Flertallet har sat ind som Forbedringer, men Venstre har ikke ønsket disse Forbedringer, fordi Venstre ikke er interesseret i denne Lov. Der er til Karakteristik af Venstres Holdning dette at sige, at Venstre første Gang, vi havde Lovforslaget til Behandling i dette høje Ting, beklagede de mange Penge, som vilde blive smidt ud til et Formaal som dette; her øste man 3 Mill. Kr. af Borgernes Penge ud til Beskæftigelsesforanstaltninger af denne Art. Vi har hørt det ikke alene her i Salen, men ogsaa paa Møder og set det i Venstrepresen. Nu har Tonen faaet en helt anden Lyd. Nu hører vi en Beklagelse af, at der ikke bliver igangsat Arbejde af denne Art, idet Loven bliver benyttet for lidt, og dette Argument bliver brugt mod Loven som saadan. Man kan meget vel hævde og forsvare begge Standpunkter, men man kan ikke gøre det paa een Gang. Den Fejl vil der være ved Argumentationen, at i det Øjeblik man modsiger sig selv, falder de begge uhjælpe ligt til Jorden.

Jeg for mit Vedkommende beklager i høj Grad, at Venstre ikke har villet gaa ind paa en Realitetsforhandling om dette Lovforslag, idet det har været i alt Fald mit Ønske, at man fra alle Partiers Side skulde kunne slutte sig omkring et Arbejde som det, dette Lovforslag tilsigter. Jeg har ønsket det bl. a., fordi jeg har udtydet en Række Sognekommuners Tilbageholdenhed med Hensyn til at benytte Loven netop som Udtryk for, at det er Venstres Synspunkter, som har faaet Lov til at være herskende. Jeg beklager det af Hensyn til Lovens Udnyttelse. Jeg beklager det for de mange Hundreder eller Tusinder af unge, som faar Lov til at gaa ubeskæftiget omkring, og som vilde kunne blive hjulpet over en vanskelig Periode i deres Liv netop ved Lovforanstaltninger som dem, vi her drøfter. Derfor maa jeg betragte det som ikke alene beklageligt, at Venstre stiller sig saadan, som det gør, men jeg maa have Lov til at opfatte Venstres Holdning som et Vidnesbyrd om, at man i Virkeligheden ikke ønsker at gennemføre saadanne Lovforanstaltninger. Derfor havde det været bedre, det havde været mere stemmende med Kravet om klare Linier i politiske Forhandlinger, om man fra Venstres Side klart og ligetil havde sagt:

Det vil vi ikke være med til, i Stedet for at man nu søger at camouflere det ved at give Tilsagn om Tilslutning til Loven, hvis den blev lavet om til noget helt modsat det, som var dens egentlige Princip.

Det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen nævnte, at jeg under første Behandling af Lovforslaget havde nævnt Spørgsmaalet om Statsinitiativ. Jeg vil gerne for mit Vedkommende sige, at Tanken herom har jeg ikke opgivet. Jeg er ganske klar over, at en Lovgivning som den, det her drejer sig om, vil vi ikke slippe af med i de første Aar, og det Tidspunkt vil efter mit Skøn melde sig før eller senere, da det vil komme som et Krav til Statsmagten at sætte større Arbejder i Gang og derved give Mulighed for, at man paa Steder, hvor man kun har faa arbejdsløse, kan udnytte Lovens Bestemmelser, medens det nu i Øjeblikket er saadan, at man, hvor man kun har nogle faa, mener, at det er for lille et Antal til at sætte Beskæftigelsesarbejder i Gang. Derfor tror jeg, det vilde tjene det Formaal, som vi arbejder for, om der fra Statens Side kunde gøres en Indsats her.

Det er imidlertid mit Haab, at man, indtil det bliver gennemført, vil kunne etablere Sæmmenslutninger af Kommuner — det være sig Købstadkommuner eller Sognekommuner — og derved opnaa, at større Beskæftigelsesforanstaltninger bliver sat i Gang ved et Samarbejde. I dette Haab skal jeg anbefale de Ændringsforslag, som er fremsat af Udvalgets Flertal, og ønske Lovforslaget Fremme samt ønske, at Brugen af Loven maa blive betydeligt udvidet, saaledes at den vil kunne vise sig som et virksomhedsfuldt Middel til at komme det store Onde til Livs, som hedder Ungdomsarbejdsløsheden.

Rager: Den ærede Ordfører for Socialdemokratiet, Hr. Bomholt, og den ærede Ordfører for Det konservative Folkeparti, Hr. Bindslev, har allerede sagt mange Ting om den Stilling, Venstre har indtaget i den foreliggende Sag; og særlig efter den dybtgaaende og ganske logiske og klare Udredning, som det ærede Medlem Hr. Bindslev nu gav, er der ikke meget mere at sige til Venstrepartiet. Jeg kan fuldt og helt baade i Argumentation og i Konklusion slutte mig til den Tale, der nys blev holdt herfra. Der er slet ikke Tvivl om, at det maa staa saaledes for os andre, at Venstre i Virkeligheden ikke har villet, ikke har ønsket at medvirke til dette Lovforslags Gennemførelse. Man forstaar ikke, at Venstre i Fjor havde Grunde af een Art, og i Aar